

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A. M.**,
skazanego za czyny z art. 197 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2021 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w K. z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w W. z dnia 3 grudnia 2018 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2018 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w W. uznał A. M. za winnego popełnienia trzech czynów zabronionych. Za pierwszy z nich, zakwalifikowany z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wymierzył mu karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Za drugi z czynów, zakwalifikowany z art. 190a § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za trzeci z czynów, zakwalifikowany z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Jako karę łączną Sąd Rejonowy wymierzył karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego oraz prokuratora, Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Obrońca wskazał, że „oskarżony jest niewinny”, wobec czego „jest uzasadnione oczekiwanie oskarżonego na kasację zaskarżonego wyroku i odzwierciedlenie w dalszym postępowaniu, po uchyleniu zaskarżonego wyroku, względnie przez jego zmianę na etapie kasacyjnym, ujawnienie prawdy obiektywnej i na tej drodze zrealizowanie celu postępowania karnego, co jednoznacznie stanowić ma o uniewinnieniu oskarżonego ze stawianych zarzutów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Trzeba bowiem mieć na względzie, że regułą jest wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Po przeprowadzeniu analizy akt sprawy Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania wobec skazanego A.M. nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 grudnia 2019 r.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

